

МЕСЕЦА МАЈА, У 1. ДАН.
СПОМЕН ПРЕПОДОБНОГ ОЦА
НАШЕГ СИМЕОНА,
БИВШЕГ КРАЉА
СРБСКОГ СТЕФАНА
УРОША I.

Тропар, глас 4:^{*1}

Као крепкога владара
памти те земља Србска,
* у благочешћу владајућег,
богомудри; * и као дивнога
међу светима певају те
монашки зборови, * [а] на
небу ти се радују предци^{*2}
твоји; * чијим си путем
[неодступно]^{*3} ходио, * свети
благоверни краљу Уроше!

^{1*} тропар саставило сестринство манастира
Сопоћани, задужбине краља Уроша I,
одлуком тадашњег еп. Рашко-призренског г.
д-ра Артемија (Радосављевића) премештено
у манастир Гориоч.

^{2*} моја измена, а у изворнику: оци.

^{3*} мој додатак, нема у изворнику.

МЦА МАЈА, ВХ Я-Я ДЕНЬ.
ПАМЯТЬ ПРЕБНАГО ОЦА
НАШЕГО СЪМЕОНА,
БЫВШАГО КРАЛ
СЕРБСКАГО СТЕФАНА
УРОША ПЕРВАГО.

Тропарь, гласъ 4:^{*4}

Яко крепка владѣтеля
пѣмнитъ тѣ землѣ
сербскаѣ, * во влѣгѣтѣи
владѣтельствѣюща, вѣгомѣре: * и
ѣкѣ дѣвна во сѣыхъ поютъ тѣ
монашесѣи собѣри, * на нѣсѣ же
рѣдѣютъ ти сѣ прѣдцы твоѣ: *
ѣхже пѣтѣмъ [неѣстѣннъ] ходѣлѣ
сѣи, * сѣе влѣговѣрне краљу оѣроше.

^{4*} на цсл превео Зор.А.Ст. 15. маја 2021. г.

Кондак, глас 8.*⁵

Предцима твојим
великоименитим
добро последујућ(и), * и
богоданом државом наслеђа
свога прав[илн]о
управљајућ(и); * крај живота
си монашким образом
украсио, * и по престављењу
си се међу светима јавио; *
међу њима да се нађемо
моли, * и ми, који ти
кличемо: * **Р**адуј се, Симеоне
нови, предцима
благоподобни!

Кондак, глас ѧ

Предкѡмъ твоѡмъ
великоименѣтымъ
бл҃гопослѣдѣа, * ѧ бл҃годѣннѡю
державѡю достоѣнѣа твоегѡ
правоправлѣа: * концѣжъ житѣа
монашескимъ ѡбразомъ ѡукрасиа
ѣси, * ѧ по преставленѣи во ст҃ѣхъ
ѡбѣлаа ѣси: * въ нѣхже
ѡбръѣстѣа моли, * ѧ наамъ,
вопѣѡщымъ ти: * **Р**адѣа,
сѡмѣѡне нѡвый, предкѡмъ
бл҃гоподобный.

⁵* кондак саставио на цсл Зор.А.Ст. крајем
маја 2021. г. и превео на србски језик 9. јуна
2021. г.

ПРЕПОДОБНИ СИМЕОН, У МИРУ УРОШ I, КРАЉ СРБСКИ.*6

Син краља Стефана Првовенчаног и Ане, унуке Млетачког дужда Енрика Дандола. На власт дошао после двогодишњег грађанског рата и збацивања с престола свог полубрата св. краља Владислава. Управљао Србском земљом од 1243. до 1276. године. Са престола га збацио син Драгутин. После тог догађаја, Урош је – са супругом Јеленом, и тадашњим архиепископом Србским Јоаникијем I – отишао у Захумље, замонашио се добивши име Симеон, и благочестиво живео. Ускоро се и упокојио, 1. маја, највероватније – 1277. године. Његова супруга, благочестива Јелена, пренела је његове мошти у његову задужбину, манастир Сопоћани, у којем и данас почивају, у храму Свете Тројице.*7

*6 текст преузет из „Светачника“ том I, еп. Хризостома (Столића), стр. 423, и незнатно проширен.

*7 Преп. Симеон се, као свети, спомиње у следећим изворима: Љубомир Стојановић, *Стари српски записи и натписи*, VI, Сремски Карловци 1926, за пис бр. 9860; Димитрије Богдановић, *Најстарија служба Св. Сави*, Београд 1980, стр. 14; Леонтије Павловић, *Култови лица код Срба и Македонаца*, Смедерево 1965, стр. 234; архимандрит Јустин Поповић, *Житија светих за месец октобар*, Београд 1977, стр. 665; Константин Јиречек, *Историја Срба*, I, Београд 1922, стр 239.